చౌకబేరం

లక్ష్మీశ్రీనివాస్

అల్లంత దూరం నుంచి తన ఇంటివైపు చూసి తృళ్ళిపడ్డాడు సోమరాజు. ఒక్క సారిగా అతడి గుండె కొట్టుకునే వేగం హెచ్చింది. అడుగులు తడబడ్డాయి. ఆందోళన అతడి అణువణువునూ ఆక్రమించుకొంది... మరో సారి కళ్ళు చించుకొని ఇంటి వైపు చూసి చుక్కమ్మ అన్నంతపనీ చేసినట్టుంది అనుకున్నాడు. ఆవిడలా చేసినా ఆ తప్పు తనదే గాని ఆవిడది కాదని కూడా అనుకున్నాడు.

చుక్కమ్మ ఇంట్లో దాదాపు ఆరు సంవత్సరాల నుంచి అద్దెకుంటున్నాడు సోమరాజు. ఆరు సంవత్సరాలుగా ఎన్నడూ లేనిది ఈ మధ్య అద్దె పెంచమని ఒకటే గొడవ పెడుతోంది చుక్కమ్మ.

అయితే సోమరాజు సామాన్య జీవి. చేస్తున్నది చిన్న ఉద్యోగం. ఇళ్ళ అద్దెలు, నిత్యావసర వస్తువుల ధరలు పెరుగుతున్నంత వేగంగా అతడికి జీతం పెరిగే అవకాశం లేదు. కుటుంబం చూస్తే కాస్త పెద్దది. ఆవిడ అద్దె పెంచమన్నప్పుడల్లా "చూద్దాం.... చూద్దాం...... " అంటూ రోజులు నెట్టుకొస్తున్నాడు సోమరాజు.

ఇలా చూద్దాం అంటూనే తన ఇంటి చూరుకు అతుక్కు పోయేలా వున్నాడని- నెల్లాళ్ళ క్రితం ఇల్లు ఖాళీ చేసెయ్యమని సోమరాజుకు సీరియస్‌గా వార్నింగ్ ఇచ్చింది చుక్కమ్మ.

"అంత వరకూ ఎందుకు లెండి. వచ్చే నెల నుంచి పెంచుతాను!" అన్నాడు ఇక తప్పదనుకున్న సోమరాజు.

అలా అన్నాడే గాని మొన్నెళ్ళి పోయిన ఫస్టు తారీక్కు కూడా తను ప్రతినెలా ఇస్తున్న మొత్తమే చుక్కమ్మ చేతిలో పెట్టాడతను.

ఆ డబ్బు లెక్క చూసుకున్న వెంటనే అపర కాళికావతారం దాల్చింది చుక్కమ్మ.... "నీకు మాట నిలకడ- మంచి, మర్యాద లేనట్టుంది. నువ్వేదో చిరుద్యోగి వని జాలిపడి చౌకగా ఇల్లు అద్దెకిస్తే- ఇక వున్నంత కాలం ఆ అద్దెనే నా మొహాన కొట్టేటట్టున్నావు! ఇలాంటి వాటాకే ఆ ఎదురింటి ఎల్లమ్మ, పొరుగింటి పుల్లమ్మ ఎంత తీసుకుంటున్నారో తెలుసా?" అని ఒక్క క్షణం ఆగింది చుక్కమ్మ.

"అది కాదు చుక్కమ్మ గారూ!..... " అంటూ ఏదో చెప్ప బోయాడు సోమరాజు.

కానీ, అతని మాటలకు మధ్యలోనే అడ్డొచ్చి, "అది కాదు- ఇది కాదూ ఏమిటయ్యా? ఇంటిపన్ను వగైరాలు పెరిగాయని ఇన్ని సంవత్సరాల తర్వాత ఓ పాతిక రూపాయలు అద్దె పెంచమంటే - పెంచుతానని కూడా దగా చేస్తావా? ఇల్లు చౌగ్గా వచ్చింది ఇదే బావుందనీ, ఆడముండ ఏం చేస్తుందనీ అనుకుంటున్నావేమో.... నువ్వు సాయంత్రం లోగా పెంచిన అద్దె బాపతు డబ్బు ఇవ్వకపోతే నా తడాఖా చూపిస్తాను..... ఏమనుకున్నావో!" అంది, తన కంచు కంఠంతో చుక్కమ్మ.

పక్కనున్న భార్య చెయ్యి గిల్లుతున్నా వూరుకోకుండా "ఏం చేస్తారేమిట?" అన్నాడు పౌరుషం పొడుచు కొచ్చిన సోమరాజు.

"ఏం చేస్తానా.. సామాన్లు రోడ్డు మీదికి విసిరి పారేస్తాను!!..... " అంది, పారేస్తాను అన్న పదం వత్తి పలుకుతూ చుక్కమ్మ.

"ఎలా పారేస్తారో చూద్దాం?..... అసలు నేను అద్దె పెంచను- ఇల్లూ ఖాళీ చెయ్యను!" అనేసి డ్యూటీకి బయల్దేరి పొయ్యాడు సోమరాజు

వెనుక నుంచి - "వెళ్ళవయ్యా..... నీ చేత ఇల్లు ఎలా ఖాళీ చేయించాలో నాకు తెలుసు..... " అంటున్న చుక్కమ్మ మాటలు గాల్లో తేలివచ్చి అతని చెవుల్ని తాకి కొంత కలవరపెట్టాయి.

పౌరుషం పట్టలేక అలా అన్నాడే గాని అంతమాట చుక్కమ్మ చేత అనిపించుకున్నందుకు అతడికి చాలా బాధనిపించింది..... అద్దె పెంచుదామన్న సదుద్దేశ్యం తనకున్నా జీతం అందుకొని ఎక్కడి వక్కడ సరిపెట్టే సరికి తలప్రాణం కాలికొచ్చింది. ఆ మాటే ఆవిడకు చెబుదామన్నా వినిపించుకునే స్థితిలో లేదు ... నిజానికి తన పాట్లేవో తను పడాలే గాని ఆవిడకలాంటి అవసరం లేదు. డ్యూటీలో వున్నంత సేపూ అదే బాధతో సతమత మవుతూ తను ఇవ్వగలిగే అద్దెలో ఇల్లేదైనా దొరుకుతుందేమోనని సహోద్యోగి సుందరాన్ని అడిగాడు సోమరాజు.

అతను తమ ఏరియాలో ఇళ్ళ అద్దెలు ఎలా మండి పోతున్నాయో చెప్పేసరికి సోమరాజు గుండె గుభేల్‌మంది అతను అంతటితో వూరుకోక సోమరాజు గొడవేమిటో తెలుసుకొని మాట్లాడ కుండా పాతిక రూపాయలూ పెంచి ఆ ఇంట్లోనే వుండమని సలహా కూడా ఇచ్చాడు.

ఇక తప్పదనుకున్న సోమరాజు ఆ పాతిక రూపాయలు సుందరం దగ్గరే బదులు తీసుకొని, ఆ డబ్బు ఆ రోజు చుక్కమ్మకివ్వడానికి నిశ్చయించు కొని ఇంటి కొస్తున్నాడు.... అయితే ఇంతలోనే ఇలా జరుగుతుందనీ, చుక్కమ్మ అన్నంత పనీ చేసేస్తుందనీ అతడెంత మాత్రం అనుకోలేదు.

వీధి గుమ్మం ముందు మంచాలు, అరుగు మీద వంట పాత్రలు, బిందెలు వగైరాలన్నీ కనిపిస్తున్నాయి... వాటికి కాపలా అన్నట్టుగా సోమరాజు ఆఖరి కొడుకు బయట నిలబడి దిక్కులు చూస్తున్నాడు.

చుక్కమ్మ పెంచమన్నదేదో పెంచి - ఎలాగోలా ముందే ఇచ్చి పారేస్తే ఈ గొడవ లేక పోయేదనీ, తన పరువు పోక పోయేదనీ చింతిస్తూ ఇల్లు సమీపించిన సోమరాజు "ఏమైందిరా?" అన్నాడు

పుత్ర రత్నాన్ని చూస్తూ ఆత్రంగా.

"మరేమో..... మరేమో....." అని ఓ మారు ముక్కు చీదుకున్నాడు అసలు విషయమేమిటో చెప్పకుండా వాడు.

"నేనేదో అడుగుతూంటే ముక్కు చీదుకుంటా వేంరా వెధవా!.... ఏం జరిగిందో సరిగ్గా చెప్పేదువ్వ?" అన్నాడు కోపంగా సోమరాజు.

"మరేమో..... లోపల..... " అంటూనే తుంపర్లు సోమరాజు మీద పడేలా తుమ్మేదువాడు.

"వెధవకాన పక్కకి తిరిగి తుమ్ముకోవడం కూడా తెలియదట్రా, అడ్డగాడిదలా వున్నావ్! ఎప్పుడు చూసినా వెధవ జలుబూ నువ్వూను- అమృతాంజనం రాసుకోరా అంటే ముక్కు మండి పోతోంది మొర్రో అంటావ్!!.... ఏమైంది లోపల.... తి చుక్కమ్మ వుందా?" అన్నాడు, అనుమానాస్పదంగా వాణ్ణి చూస్తూ సోమరాజు.

"ఏమో, నాకేం తెలవదు. లోపలి కెళ్ళి చూడండి మీకే తెలుస్తుంది!" అనేశాడు చివరికి. ఏదీ సరిగ్గా చెప్పని చెడు అలవాటు వాడికి చిన్నప్పట్నుంచి వున్నదే.

అసలే చికాగ్గా వున్న సోమరాజుకు ఆ సమాధానంతో ఒళ్ళు మండి – చురుక్కుమనేలా వాడికో లెంపకాయ బహుకరించి లోపలి కడుగు పెట్టాడు.

అతడి సహధర్మ చారిణి సావిత్రి ఓ చేత్తో ముక్కు మూసుకొని- మరో చేత్తో ఇంట్లో ఇంక మిగిలివున్న పెట్టెల్నీ, బుట్టల్నీ అట్నుంచిటూ ఇట్నుంచటూ జరిపి పారేస్తూ దేనికోసమో గాలించేస్తోంది.

"చిందర వందరగా, చిరాగ్గా ఏమిటిదంతా?" అన్నాడు తను భయపడింది కాకపోవటంతో కాస్త స్థిమిత పడ్డ సోమరాజు.

ఆవిడలా ముక్కు మూసుకునే "ఇంకొక్క క్షణం అలాగే వుండండి మీకే తెలుస్తుంది!" అని తిరిగి తన పనిలో లీనమై పొయ్యింది.

"మీ తల్లీ, పిల్లలందరికీ ఒకటే జబ్బులా వుంది అడిగిన దానికెప్పుడూ సవ్యంగా సమాధానం చెప్పి చావరు! చుక్కమ్మ సామాన్లు బయట పారేసిం దేమోనని హడలి పోతూ వచ్చాను నేను అసలేమైంది?" అన్నాడు తీవ్ర స్వరంతో సోమరాజు.

సావిత్రి ఓ మారు ముక్కు మీది నుంచి చెయ్యితీసి, "ఇంకా తెలియలా?..... మీ ముక్కు గాని చెడిపోయిందేమో..... " అంటూ మళ్ళీ ముక్కు మూసుకొని తన ప్రయత్నం మొదలెట్టింది.

'నా ముక్కు చెడిపోయిందా!' అనుకుంటూ శ్వాస గబగబా పీల్చిన సోమరాజుకు మరుక్షణం అర్థమైంది అసలు విషయం..... "అబ్బబ్బ..... ఎలుకేదో చచ్చిపోయి వుండాలి. ముక్కు బద్దలు కొట్టే స్తూంది..... " అన్నాడు వెంటనే ముక్కు మ్మూసుకొని సోమరాజు

"ఇంకా అలా నిలబడ్డారేం.... వెతకండి". అంది అరచినంత పనిచేసి సావిత్రి.

భార్య మాటలకు ఉలిక్కిపడ్డ సోమరాజు తను కూడా చచ్చిపోయిన ఎలుక కోసం ఇంట్లో గాలించడం ప్రారంభించాడు.

అలా ఎంతసేపు వెతికినా ఏమీ కనిపించ లేదు. ఆ వాసన ఎక్కణ్నుంచి వస్తూందో వాళ్ళ కంతు బట్టలేదు. అలుపొచ్చిన సావిత్రీ సోమరాజులు ఇంట్లో వుండలేక బయటి కొచ్చేశారు.

"అబ్బ, లోపల నిలబడ లేక పోతున్నా మెలాగ?" అన్నాడు సోమరాజు.

"మీరో పావుగంటకే ప్రాణం పోతున్నట్టు మాట్లాడు తున్నారు. మధ్యాహ్నం నుంచి మేము ఛస్తున్నాం! అదే పోతుందనుకుంటే అంత కంతకూ ఎక్కువై పోయింది. ఎక్కడ్నుంచో ఏమీ అర్థం కావటంలా. ... ఇలా ఎంత సేపని వుండగలం?" అంది వికారంగా మొహం పెట్టి సావిత్రి. నిజంగా ఆవిడకి వాంతి వచ్చేటట్టుంది.

"మనింట్లో కాదేమోనోయ్.... చుక్కమ్మగారి ఇంట్లోంచి వస్తోందేమో ఈ వాసన..... ఆ మహాతల్లి ఎలుకల కేమైనా విషాహారం పెట్టిందేమో కనుక్కున్నావా?" అన్నాడు కొన్ని క్షణాల తర్వాత సోమరాజు.

"ఆఁ.... అదీ అయ్యింది.... అద్దె పెంచలేదని ఉదయం నుంచీ ఆవిడ మనమీద కారాలు మిరియాలు నూరేస్తోంది.... వెళ్ళి అడిగితే "మా ఇంట్లో పిల్లులూ, ఎలుకలూ ఏమీ లేవమ్మోయ్, మందూ, మాకూ పెట్టి చంపడానికి" అని నామీద విరుచుకపడింది!" అంది సావిత్రి.

మందు పెట్టినా, పెట్టక పోయినా చుక్కమ్మ తమ మీది కోపంతో ఏ చచ్చిన ఎలుకనో సంపాదించి తెలియకుండా తమ భాగంలో ఎక్కడో పడేసి వుంటుందన్న అనుమానం వచ్చేసింది సోమ రాజుకు....

అలాంటి అనుమానమేం లేకపోయినా ఏం చెయ్యాలో మాత్రం సావిత్రికి తెలియడం లేదు. వుండగా వుండగా ఆవిడకి పిచ్చెత్తి పోతోంది.... ఇంటి చూరు మొదలు ఇంట్లో అక్కడక్కడా వున్న కన్నాలతో సహా గాలించేసినా ఎక్కడా ఏమీ కనపళ్ళేదు. చెంబులు, బిందెలు లాంటి వన్నీ ముందే బయట పడేసింది. నవ్వారు మంచం సందు సందు కళ్ళు చించుకొని చూసింది.... మడత మంచాల గుడ్డలూడ బెరికి మరీ చూసింది. ఇంకేమున్నాయ్ వెతకడానికి?.... ఆలోచిస్తున్న సావిత్రికి దుప్పట్లు, తలగడలు చూడలేదన్న సంగతి హఠాత్తుగా గుర్తొచ్చింది.

మరుక్షణంలో లోపలి కెళ్ళి వాటిని కూడా తెచ్చి బయట పడేసింది.... వాటిలోనూ ఏమీ కనిపించ లేదు. అయితే విచిత్రంగా భరించలేని వాసన ఈసారి బయట కూడా ప్రారంభమైంది. ఏదో అనుమానం వచ్చిన సావిత్రి తిరిగి గదిలో కెళ్ళి కాస్సేపు నిలబడింది. ఇదివరకంతటి వాసన ఇప్పుడా గదిలో లేదు. తన అనుమానం ధృవపడ్డంతో బయటి కొచ్చి- వున్న రెండు తలగడల్లోనూ కొత్తగా వున్న తలగడ తీసి ముక్కు దగ్గర పెట్టుకునే సరికి ఆమెకు మూర్ఛ వచ్చినంత పనైంది. వెంటనే ఆ తలగడను తన బలమంతా ఉపయోగించి రోడ్డు పక్కకి విసిరేసింది.

"నీకేం పిచ్చా! కొత్త తలగడనలా విసిరి పారేశావ్?" అర్చాడు సోమరాజు.

"మనం భరించలేకపోతున్న వాసనంతా దాన్లోంచే వస్తోందండీ!" అంది సావిత్రి.

"ఆఁ!" అంటూ ఒక్క క్షణం ఆశ్చర్యపోయి ఆ తలగడను పట్టుకొచ్చి పై గుడ్డను సర్రున చింపేశాడు సోమరాజు.

దాంట్లోంచి కాస్త దూది- టైలర్స్ దగ్గరుండే వేస్ట్ క్లాత్ పీసెస్‌తో బాటు చచ్చిన ఎలుక పిల్ల కూడా బయట పడింది.

అది చూస్తూనే "ఛ.... ఛ..." అంది అసహ్యించుకుంటూ సావిత్రి.

"ఎందుకూ చఛలూ –చిఛీలు. చౌగ్గా వచ్చిందంటూ ఈ తలగడ కొని ఇంట్లో పెట్టావ్! ఇక ఈ రోజు కూడా ఇది ఇంట్లో వుంటే అందరం వాంతులు చేసుకొని చచ్చి వుండే వాళ్ళం!" అన్నాడు భార్య మీద మండిపడుతూ సోమరాజు.

"ఎంత మోసం.... ఎంత మాయ.... నిన్న ఈ తలగడలు అమ్మకానికి తెచ్చిన ఆడమనిషి తన తలగడలు తలక్రింద పెట్టుకు పడుకుంటే సుందర లోకాలకు తీసుకుపోయి తెల్లవారే వరకూ మెలకువ రాకుండా చేసేస్తాయంటూ ఎంత తీయని కబుర్లు చెప్పిందను కున్నారు..." అంది చెంపకు చెయ్యి చేర్చుకొని సావిత్రి.

"ఆవిడ చెప్పినట్లు తప్పకుండా సుందర లోకాలకే వెళ్ళి వుండేవాళ్ళం!" అన్నాడు ఏడవలేక నవ్వుతూ సోమరాజు.

"అంతేకాదండీ, తలగడల్లో ఉపయోగించిన దంతా శ్రేష్ఠమైన దూదేనని చెప్పింది. దానికి తోడు పైక్లాత్ అందంగా వుండటం... ధర చౌకగా వుండటంతో వెంటనే కొనేశాను...."

"మంచిపని చేశావు!.... మీ ఆడాళ్ళు ఏ వస్తువైనా కాస్త చౌకగా వస్తుందీ అంటే ఇక వెనుకా ముందూ చూడరు. జరిగింది చాలుగాని ఇంకెప్పుడూ చౌకబేరాల జోలికి పోకు" అన్నాడు కాస్త కోపంగా సోమరాజు.

"బాగుందండోయ్! ఇంత మోసం చేస్తూందనీ, తలగడలో చచ్చిన ఎలుక పిల్ల వుంటుందనీ నేను కలగన్నానా!... ఔనూ, అసలిది ఎలా జరిగిం దంటారు?" అంది సావిత్రి.

"ఎలాగేమిటి- వెధవ సందేహం నువ్వూను. చెత్త – చెదారం పోగు చేసి సొమ్ము చేసుకోవటమే కొందరి మనుష్యుల లక్ష్యం గనుక- ఆ వేస్టు క్లాత్‌లో ఏముందో కూడా చూడకుండా తలగడలు తయారు చేసి వుంటారు.... పాపం, అనవసరంగా ఆ చుక్కమ్మ ననుమానించాను... ఇదిగో, పెంచిన అద్దె బాపతు డబ్బు పట్టుకెళ్ళి ఆవిడ కిచ్చిరా!" అని డబ్బు తీసి సావిత్రి కిచ్చి – సర్వం మాయగా మారిపోతున్న లోకాన్ని తల్చుకుంటూ బయట పడేసిన వస్తువులన్నీ లోపలకు చేరవెయ్యసాగేడు సోమరాజు. □